

legemlige og aandelige Udvikling, saa mener Sundhedskollegiet, hvad det siger.

H. L. Møller: Efter den Forhandling, der har fundet Sted om det foreliggende Lovforslag, er der vel ikke nogen Tvivl om, hvordan dets Skæbne her i Tinget vil blive, og for saa vidt kunde det synes temmelig ørkesløst at fortsætte denne Diskussion, men der er alligevel et enkelt Problem, som er kommet frem under Forhandlingen, som det forekommer mig endnu ikke er blevet løst, og desuden er der et stort Principspørgsmaal, der drøftes i denne tilfældige Anledning, nemlig Spørgsmaalet om, hvad Gavn saadanne Love, som have Karakteren af rene og skære Forbudslove, i det hele taget gøre, og det giver mig Anledning til at gøre endnu et Par Bemærkninger. Det uløste Problem, som jeg mener er kommet frem, er Forholdet mellem Lægernes og Skolemændenes Syn paa denne Sag. Det kunde nemlig synes, efter hvad der er blevet sagt fra forskellig Side, at Lægerne i det hele taget se noget lysere paa Børns Forhold til Tobaksrygning, medens Skolemændenes Syn er absolut meget mørkere. Jeg tror jo nok, at denne Modsætning kan formildes gennem en fornuftig Betragtning af Stillingen paa begge Sider. For det første er jeg tilbøjelig til at tro, at Lægerne neppe ere slet saa enige i denne Sag, som det kunde synes at fremgaa af de Citater, vi have hørt fra det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), og allerede den foregaaende Taler har peget paa, at det kongelige Sundhedskollegium synes at se noget anderledes og noget mørkere paa Børns Tobaksrygning. Det viser sig her, at den højtærede Justitsminister for en Gangs Skyld er i lykkelig Overensstemmelse med det kongelige Sundhedskollegium. Paa den anden Side er Enigheden mellem Skolemændene vel heller ikke saa ubetinget eller saa almindelig, som maaske de hidtil faldne Udtalelser kunde lade synes. Jeg tror nok, der kan findes en Forklaring paa disse forskellige Ting. Lægerne have for en stor Del deres Erfaringer fra deres Klientel, og Størsteparten af dette Klientel er vel nok de socialt set bedre stillede Hjem, og det er rimeligt nok, at Tobakkens hærgende Virkninger ikke just gøre sig saa stærkt gældende i dette sociale Lag. Endvidere gaar Lægernes Erfaring nærmest ud paa, at Virkningerne af Tobaksrygning for Børn ikke i fysisk Henseende ere saa slemme, som det af mange antages. Hvad Skolemæn-

dene angaar, ville De have lagt Mærke til, at det især er Erfaringerne fra de københavnske Kommuneskoler eller fra Købstædernes Kommuneskoler, der gøres gældende, og det er rimeligt at tro, at de københavnske Kommunelæreres Erfaringer netop angaa de Skolebørn, som stamme fra de Hjem, der i social Henseende ere ringest stillede, saa at de sørgelige Virkninger af Tobaksrygning, som de have iagttaget paa Børn, for det første maaske ere overvejende af moralsk Natur, altsaa Virkninger, som til Dels unddrage sig Lægernes Skøn, og at de væsentligst træffes hos de mest forkomne og forsømte Børn. Jeg er nemlig efter mine egne Erfaringer tilbøjelig til at tro, at det ikke er nær saa galt fat med Drengene i de højere Skoler, som det efter Erfaringerne fra de københavnske Kommuneskoler synes at være med Børn i de socialt set lavere Lag, og jeg vil næsten tro, at der for de højere Skolers Vedkommende er en glædelig Fremgang, som kan spores fra Aar til Aar. Jeg synes da i alt Fald, at jeg ikke har kunnet tage fejl af det indenfor min Erfaringskreds, og for mig er det ikke svært at finde en naturlig Forklaring derpaa. Jeg er nemlig i Modsætning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) ganske sikker paa, at Sporten, Friluftslivet og Friluftsligene i den Henseende have haft den allerstørste Betydning. Blot den simple Ting, at danske Drengene nu om Stunder vænnes til at sætte det højeste Velbefindende i Forbindelse med dette at drage ren og frisk Luft i fulde Drag, saaledes som de gøre det i deres Friluftsliv, er allerede en meget vigtig Faktor, som hindrer dem i bagtefter at forpuste den Luft, de sidde i, i deres Stue og andre Steder. Jeg er nogenlunde sikker paa, at fra det Øjeblik, da den vidunderlige Fodbold har holdt sit Indtog i Danmark og begyndte at gøre sine Erobringer blandt danske Drengene, er der ogsaa tilføjet Tobaksrygning blandt Børn et Ulivssaar, som før eller senere vil tage den af Dage.

Jeg skulde altsaa tro, at det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), som talte i Gaar, har væsentlig Ret i, at Spørgsmaalet om Børns Tobaksrygning og de skadelige Virkninger deraf i høj Grad er et socialt Spørgsmaal og hænger sammen med sociale Aarsager, med Proletarbørns Vilkaar i mange Henseender. Det er de mest forkomne og forsømte Børn, for hvem Tobaksrygning i en tidlig Alder bliver til en Lidenskab. Men